

سوورہی فوسسیلہت ۵۳ ئایہ تہ

سوورہی فوسسیلہت له مه ککه هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ۵۳ ئایه تہ

به ناوی خوای به خشهر و دل لاوین

ح، میم ﴿۱﴾ ئە مه کتیبیکه له لایه ن خوای به خشهر و دل لاوا و دل لاوین هه وه هاتۆته خواری ﴿۲﴾ کتیبیکه نیشانه کانی به ناشکرا به بیان کراوه و مه به سته کانی لیک جیا کراونه ته وه، قور ئاتی که به زمانی عه ره بی بو هۆزی که ده زانن ﴿۳﴾ مزگینیده ر و تر سینه ره، جا زۆر به بیان روویان وه رسوورانده، ئە وانه گوئ نادهن و نابیسن ﴿۴﴾ وتیان: دل و ده روونمان له وهی بانگمان ده که ی بو لای له نیو په رده که لی خۆر سکی دایه (مانیعی حالی بوونمانه) و له گویمان که پری هه یه و له نیوان ئیمه و تۆدا په رده یه که هه یه، جا که وایه تۆ کاری خۆت بکه و ئیمه ییش کاری خۆمان ده که ین ﴿۵﴾ بلئ: به راستی منیش مرۆقتیکم وه کوو ئیوه، خوا فه رمانم پیده دا تا پیتان بلئیم، ته نیا خواجه کی تاقانه تان هه یه، جا له سه ر عیباده تی ئە و پایه دار بن و داوای لیبوردنی لی بکه ن، واوه یلا بو ئە و که سانه ی هاوبه ش بو خوا دائه نین ﴿۶﴾ ئە وانه ی که زه کات نادهن و حاشا له رۆژی په سلان ده که ن ﴿۷﴾ ئە وانه ی که بروایان هیناوه و کاری چاکیان کردووه، پاداشی بی لی پرین و بی لی که م بوون و بی منه تیان بو هه یه ﴿۸﴾ بلئ: ئایا به وهی که زهوی له دوو رۆژ (دوو دهوره) دا خه لق کردووه کافر ده بن و بو ئە و هاوبه شانئ دائه نین؟ هه ر ئە وه په روه رینه ری جیهانیان ﴿۹﴾ که ژ و کینفیشی له سه ر رووی زهوی به رز و بلیند کردۆته وه و پیت و به رکه تیشی تی خستووه و له ماوه ی چوار رۆژ (چوار دهوره) دا قسووتی پی بژیوی هه مسووی دیاری کرد، به رامبه ر نیازی داخوازن ﴿۱۰﴾ له پاشان رووی نا له به رزایی و خه ریکی به دی هینانی ئاسمان بوو، له حالیکدا به وینه ی دوو که لی بوو، جا به ئاسمان و زهوی وت: چار ناچار شکل بگرن بینه به رفه رمانم، وتیان: به خۆشی به فه رمانبه ری هاتین ﴿۱۱﴾

جا ههوت ئاسمانی له دوو پوژ (دوو دهوره) دا بهدی هینا و له ههه ئاسمانه ی ئه رککی کاری خوی پی سپارد و ئاسمانی نیزیک (به گوی زهوی) به چرایان (ستیران) رازانده وه و پاراستمان! ئه مه بریارئ فره به دهسه لاتی پر زانایه (که خویه) «۱۲» جا ئه گهر هه ره قه بو لیان نه کرد و روویان سوړاند، بلئ: به هه وه تریشقه یه ک هه وه کوو شریخه یی که هۆزی عاد و سه موودی وه بهردا، ده تاتترسینم «۱۳» کاتی که پیغه مبه ران له بهرده م و پشت سه ریانه وه هاته لایان و (پییان وتن): بیجگه له خوا نه په رستن، وتیان: ئه گهر په ره رینه رمان مه یلی لی با فریشته ی داد به زانندن ئیمه به وه ی پیی ره وانه کراون (بروا ناهینین و) حاشاکه رین «۱۴» جا هۆزی عاد به ناهه ق له سه ره زهوی خویان به زل زانی و وتیان: کوا؟ کی له ئیمه به هیزتره؟ تیا نه یان زانیوو نه یان دیوو که خویه ک که ئه وانی به دی هینا وه؛ فره له وان به هیزتره، (ئه وانه به و گومانه) حاشایان له نیشانه کانی ئیمه ده کرد با وه ریان پیی نه بوو «۱۵» جا ئیمه ییش په شه با و گژیابه کی توندمان له رۆژانی تووش و شووم دانارده سه ریان تا عه زاب و ئازاری ئابروویه ریان له ژیانی ئه م دنیا یه دا پی بیچیشین بی گومانه سه و کایه تی ئازاری رۆژ په سلان زۆتره و یارمه تیش نادرین «۱۶» هۆزی سه موودمان رینوینی کرد به لام پییان خۆش بوو کویر بن نه ک شاره زا بن، جا هه وه بره و سه که ی ئازارده ری ئابروویه ره له بهر کاری که ده یان کرد ئه وانی گرت «۱۷» که سانی که برویان هینا و خویان پاراست رزکارمان کردن «۱۸» رۆژی که دوژمنانی خوا به ره و ئاگر کو ده کرینه وه جا به ریز راده کیردرین تا ریزه کانی دوا ییش بیانگه نی «۱۹» تا کاتی که دینه کن ئاگر گوئی و چاو و پیستی له شیان له سه ره کاری که کردوویانه له دژیان شایه دی ئه ده ن «۲۰»

(به گله بيه وه) به پيستی له شيان ده لئين: بۆچ به دژى ئيمه شايه ديتان له سهر داين، ئەوانيش ده لئين: ئەو خوايهى كه ههر شتيك دئيتته قسه ئيمهى به قسه كردن هينا و ههر ئەويش به كه م جار ئيوهى خهلق كرد و ده شكه ريندرينه وه بۆ لاي ئەو ﴿۲۱﴾ ئيوه لهو باره وه كه گوئ و چاو و پيستی له شتان به دژتان، شايه ديتان له سهر بدهن هيچ خۆتان هشار نه ده دا و خۆتان نه ده شارده وه؛ به لكوو گومانتان وا بوو زۆرى له وهى كه ده يكه ن خوا پيى نازانى و ناگاي لىى نيبه ﴿۲۲﴾ ئەمه گومانتيك بوو كه به پهروه رينه رتان هه بوو، كه ته رتوتوناي كردن بۆ به ياني چونه ريزى زيانباران ئەگه ر ئەوان خۆ رابگرن، ئەوه ناگر جيگه يانه و ئەگه ر داواى لىبوردينش بكه ن، لىيان قه بوول ناكري ﴿۲۴﴾ بۆ ئەوانه جوړه هاوده ميگمان بۆ دانان، كاري ئيستا و دوارۆرژمان بۆ رازاندنه وه بۆ ئەمان و ئەو جنۆكه و مرۆقشانهى بهر له وان بوون به لىنى خوا هاته جي له بهر ئەوهى زيانبار بوون ﴿۲۵﴾ خوانه ناسه كان وتيان: گوئ بۆ ئەم قورثانه مه گرن و قسهى بي تامى خۆتاني تيكه ل بكه ن به لكوو به سه ريده سهر كه ون ﴿۲۶﴾ به هه قيقهت به كافران جهز بهى سه خت ده چيژين و خراپتر له وهى كه ده يانكرد سزايان ئە ده يين ﴿۲۷﴾ سزاي دوژمناى خوا ههر ئاگره، له بهر ئەوهى حاشا له نيشانه كانى ئيمه ده كه ن، ئاگرى خانوى هه ميشه يى جيگايانه ﴿۲۸﴾ كافران ده لئين: ئەى پهروه رينه رى ئيمه! ئەو دوو كه سه له جنۆكه و مرۆ كه ئيمه يان لاري كرد نيشانمان بده تا بيانخه ينه ژير پيمان تا له ژير ژيره وه بن ﴿۲۹﴾

کەسانێ کە وتیان: پەرورەینەری ئیمە خواپە و لە پاشان سەرقسەیی خۆیان سوور بوون و لایان نەدا؛ فریشتە دینە لایان (و پێیان دەلێن): مەترسن و خەفەت مەخۆن، مزکینی بی لیتان بەو بەهەشتە بەلێنتان پێ درابوو ﴿۳۰﴾ ئیمە یار و پشتیوانی ئیوەین لە دنیا و لە ناخیرەتدا، هەرچی دلتان بیهوئێ لە بەهەشت بۆتان هەپە و هەرچی بخوازن تێیدا بۆتان هەپە ﴿۳۱﴾ میوانداری و پێز لێ گرتن لە لایەن لیبور و فرە دل لاوینەوہ ﴿۳۲﴾ قسەیی چ کەسێ چاکتر لە قسەیی ئەو کەسەپە کە خەلک بۆ لای خوا بانگ دەکا و کاری چاکیش دەکا و دەپیشلێ، من لە خۆ بە دەسەو دەران و موسولمانم؟ ﴿۳۳﴾ چاکە و یە کسان نین، خراپە) بەوہی چاکترە وەلامی خراپە) بەدوہ، ئەو دەمە کەسێ کە لە نیتوان تۆ و ئەودا دوژمنی هەپە وەکوو دوستپێکی نیزیکی لێ دئ ﴿۳۴﴾ بەلام ناگەنە ئەم پە، مەگەر کەسانێ نەبێ کە تابشتیان هینا و خۆراگر بوون، تەنیا کەسانێ بەو دەگەن کە بەشپێکی گەرەیان لە برۆا و ئاکاری چاک هەپێ ﴿۳۵﴾ هەر وەختێ لە شەیتانەوہ تووشی دلەراوکی و خەیا لاتیک بووی، پەنا بەرە بەر خوا، بەراستی هەر ئەوہ بیسەری زانا ﴿۳۶﴾ لە نیشانەکانی خواپە شەو و رۆژ و تەبەق و گۆی رۆژ و مانگ، بۆ خۆر و بۆ مانگ سوژدە مەبەن (کورنۆش مەکەن)، بۆ خواپە کە ئەوانەیی بەدی هیناوە سوژدە بەرن، ئەگەر ئەتانەوئێ ئەو پەپرستن ﴿۳۷﴾ ئەگەر ئەوانە فیزیان نواند و خۆیان لەوہ گەرەتر زانی (کە عیبادەتی بکەن)، ئەوانەیی کە لای پەرورەینەرتن (مەلائیکە) بی ئەوہی وەرەز و ماندوو و بیزار و جازز بن، شەو و رۆژ پەسنی پاکێ و بی خەوشی خوا دەلێن ﴿۳۸﴾

لە نیشانەکانی ئەوێ که زهوی به مات و بێ تین و ویشک ئەبینی، جا کاتی که ئاوی به سهرا برپژین، رادهژی و کیشی دی و ده که ویتته بزوتن و گیا رواندن و هه لدان و ده بووژیتته وه، که سێ که ئەو (زهوییه ویشکه) زیندوو ده کاته وه، هه ر ئەویش مردوو ده کان ده بووژیتته وه، ئەو به سههه هه موو شتی کدا به وزه و به توانایه ﴿۳۹﴾ کهسانی که له نیشانەکانی ئیمه له وهی راسته کلا ده بن خۆ له ئیمه ناشارنه وه، جا ئایا که سێ که ده خریتته نیو ئاگر باشته یا که سێ که له رۆژی به ریدا به بی ترس دی، هه رچی ده تانه وی بی کهن، خوا به وهی ده ی کهن بینایه ﴿۴۰﴾ ئەوانه ی ئەو وه خته قورئانیان بۆ هات، دژی وه ستان و بروایان پێ نه هینا، که کتیبیکی فره به رپژه ﴿۴۱﴾ نه ئیستا و نه له پشت مله و نه له دواروژدا به هیهچ شیوه یه ک باتل و پووچی روهی تی ناکا، (چونکه) له لایه ن خوای له کارزانی په سن کراوی هه میده وه هاتۆته خواری ﴿۴۲﴾ هیهچ شتی به تۆ ناوتری مه گه ر ئەوهی که به پیغه مبه رانی به ر له تۆیش وتراوه، په روه رینه رت خاوه ن لیسوردنه (بۆ برواداران) و خاوه نی ئازاردانی ده رداوییه (بۆ بێ بروایان) ﴿۴۳﴾ ئە که ر ئیمه ئەم قورئانه مان به عه جه می بناردایی ده یانوت: بۆچ نیشانەکانی به روهی شی نه کراونه ته وه؟ قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری عه ره بی (چلۆن ده بی؟) بلێ: ئەم قورئانه بۆ که سانی که بروایان هینا وه رینویین و رابه ر و چاره ی ده ردانه، ئەوانه ی که بروای پیی ناهینن که رن له بیستنی و کویرن له دیتنی، هه ر ده ئینی له جیگای دووره وه گازی و هه رایان لی ده کری ﴿۴۴﴾ کتیبمان به مووسا دا، کیشه و جیاوازیان تیدا کرد، ئە که ر له په روه رینه رته وه له بابه تیانه وه له به را فه رمان نه درابا (که عه زاییان دوا بخری) له نیوانیاندا داوه ری ده کرا (به عه زابدان له دنیا دا)، ئەونه له قورئان دوودل و به گومانن ﴿۴۵﴾ هه ر که سێ کاری چاک بکا بۆ خۆیه تی و هه ر که سیش خراپه بکا، زیانی بۆ خۆیه تی، په روه رینه رت سه باره ت به به نده کانی غه در ناکا و هیهچ سته مکار نییه ﴿۴۶﴾

زانستی پوژۆی بەرئ چ وەخت دئ تەنیا بو لای خوا دەگەریتەووە و دەیزانی بەروبووی ھەموو
 ڕوھکیک کە لە شکۆفە دینە دەرئ و ھەر مێوینە یەک ئاوسە و چی لە پزدا ندایە و چی لئ دەبئ
 و دەزئ خوا دەیزانی، ئەو پوژۆی کە گازی و ھەرایان لئ دەکرئ: ھاویە شانی کە بو منتان دائەنا
 لە کوین؟ دەلین: ڕادەگەیی نین کە ھیچ یەک لە ئیمە شاید نین و کەسمان ئاگامان لئ نییە
 (ھیچ شاید یگمان لەنیویدا نییە کە شاید دی بدا کە تو ھاویە شت ھەبئ) ﴿۴۷﴾ ئەو دی بەر
 لە مە بە ناوی خوا بانگیان دەکردن لئیان گوم بوون و زانیان کە ھیچ پەناگا و پئی ھەلاتنیان
 بو نییە ﴿۴۸﴾ مرۆ ھەرگیز لە داواکردنی شتی باش و خیر (و نیعمەت) وەرەز و ماندوو نابئ،
 (بەلام) ئەگەر خراپە یی بگا یی ھیوا و ئاومید ئەبئ ﴿۴۹﴾ ئەگەر دوا ی پەنج و زیانی کە
 بەومان گەیانندوو، رەحمەتییکی یی بچیتین، دەلئ: ئەمە ھی خۆمە (و شیواوی خۆمە) و گومان
 ناکەم قیامەت رابئ، ئەگەر بگێردیمەو لای پەرورینەرم، بو من لای ئەو پاداشی چاک ھەبە،
 ئەو کەسانە ی کە کوفریان کرد و بەو دی کردوو یانە جەزەبە ی فرە سەختیان یی دەچیتین ﴿۵۰﴾
 ھەرکاتئ نیعمەتییگمان بە مرۆ دا، پئی نازانی و فیز دەنوینئ و من منیەتی و ڕوو وەر دەگێرئ و
 بە خۆبەزل زانیان دوور دەکەونەو، ھەرکاتئ خراپە یی بگا بە پانەو مل دەنئ لە پارانەو و فرە
 زۆر ھاوار و نالە نال دەکا ﴿۵۱﴾ بلئ: چ دەبینئ (و چ دەلین)؟ ئەگەر ئەم کتیبە لە لایەن خواو
 بئ، لە پاشان پئی کافر بن و بروای یی نەھینن چ کەسئ لاریتر لەو کەسە یە کە پئیگای جیاوازی
 گرتۆتە بەر و لاسارە ﴿۵۲﴾ بە زوویی نیشانە کانی خۆمان لە ناسۆی دنیا (و ھەر پوژ و مانگ و
 ئەستیرە) وە لە نیو دەروونی گیانیاندا (و ھەر کوو مێشک، دل، خوین، ئیسک) بەوانە نیشان
 ئەدەین تا بو یان دەرکەوئ کە ئەو ھەقە، نایا ئەو بەس نییە کە پەرورینەرت بەسەر ھەموو
 شتیگدا شاید و حازرە و ئاگادارە ﴿۵۳﴾ باش بزانی و ئاگادار بە! کە ئەوانە لە دیداری
 پەرورینەریان لە دوو دیدان، ئاگادار بە! کە خوا بەسەر ھەموو شتیگدا دەوری داو و زال و بە
 دەسەلاتە ﴿۵۴﴾